

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 27. De septem donis, quæ iustis infundit Spiritus sanctus, vt
insignem sanctitatem consequantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

neum deprædetur: quia cuius par sit confessarium, & Spiritus Magistrum, qui me Dei nomine gubernat, omnium esse conscius, ne forte Satanas transfiguratus in Angelum lucis, me decipiat. *Secundum* est magnam concipere fiduciam, obtinendi hanc sanctitatis altitudinem: neque enim absque mysterio dixit Christus Dominus noster vniuersum esse, *est omnis, qui natus est ex Spiritu*; ut omnibus spem faceret, quod quilibet iustus possit ad perfectionem peruenire, si vitam suam instituat, iuxta gratiam, quam in sua Spirituali generatione accepit; & obediat motioni Diuini Spiritus, qui ad eam instigat ac dirigit: in cuius signum & fidelitatis pignus, dat omnibus iustis septem sua dona, ut iam videbimus.

MEDITATIO XXVII.

DE SEPTEM DONIS
quæ Spiritus sanctus iustis communicat, ut ab eius inspirationibus dirigantur, ad magnam perueniant sanctitatem.

PUNCTVM I.

D. Thom. 1.

2. q. 68.

I.

CONSIDERANDVM *Primum*
Spiritus Sanctum, in Spirituali
generatione, cum
tribus Theologicis virtutibus
fide, Spe, Charitate, simul in-

funde-

fundere iustis septem dona; quæ Iaias appellat. a donum sapientiæ, & intellectus, consilij, & a Iaiæ. 11. 2. fortitudinis, scientiæ, & pietatis, & timoris. Doni omni quorum fines & officia; distincta sunt valdè: munus enim virtutum est, inclinare hominem ad piorum operum exercitationem ex propria electione, & libero usu arbitrij, adiuto tamen Diuinâ gratiâ, ideoque potest semper illis operari; credendo videlicet, sperando, diligendo, obediendo, se humiliando, sicut voluerit: quia Diuina gratia nunquã illi deest. Donorum vero munus est, inclinare iustum, vt se dedat, & subiiciat impulsui & motioni, quæ aliunde ipsi aduenit, hoc est ab ipso Spiritu Sancto donorum illorum largitore; quando vento suæ inspirationis mouet illum ad benè operandum, sicut vela seruiunt naui; vt afflante vento, facillè moueatur, & impellatur; & ideo Iaias hæc dona vocat Spiritus, quia sunt Spiritus Sancti instrumenta, ad efficienda opera iustorum, qui ab ipso Spiritu impelluntur. Ex quo apparet, quàm sit magnum Spiritus Sancti desiderium, vt eius Diuinis inspirationibus acquiescamus; siquidem talia ad id dona nobis largitur. Propter quæ, b septies in die laudes illi dicam, b Psal. 118. 164. cum Dauide: Inuitans Apostolos, & ciues cœlestes; ad id, vt me iuuent. O Sacri Apostoli, qui c vt columbæ volastis, alis vestrarum virtutum; & sicut nubes, impulsisti à Spiritu Sancto, per eius septem dona; supplicate eidem; ea vt mihi communicet, vt instar colum-

S. Thom.
supra a. 1.

b Psal. 118
164.

c Iaiæ 60.
8.

bx volem ad ea, quæ eius sunt obsequij, & instar nubis, patiar me à Sancta eius inspiratione moueri.

II.

*s Thom.**supra. a. 20*

EX DICTIS colligam hæc dona (Sanctus Thomâ teste) esse iustis necessaria, ad æternam vitam consequendam, tum quòd semper cū gratia & charitate ita sint colligata, vt nõ possint ab ea separari, tum quòd instinctus, & inspiratio Spiritus Sancti necessaria sit ad vtramque iustitiæ & sanctitatis partem conseruandam, discedere scilicet à malo, & sequi bonum, præcipue in rebus arduis ac difficilibus, quæ in hac vita eueniunt. Et quoniã Spiritus Sanctus, ad desiderat salutem & perfectionem nostram, statim adest, vt nobis faueat, his donis nos præueniens, vt illi obediamus. Gratias tibi, O Spiritus Sanctissime, quod curæ tibi sit, imbecillitatem meam adedò insignibus gratiarum donis adiuuare: ne, quæso, patiaris, vt eorum iacturam faciã, donec per ea vitam æternam obtineam.

PUNCTVM II.

DEINDE considerandus est modus, quo Spiritus Sanctus, septem prædictis donis per suas inspirationes nos retrahit à male, adiuuatque ad vitia, tentationesq; vincendum, quod Sanctus Gregorius hac ratione explicuit: aduersus stulticiam, inquit, armat nos Spiritus Sanctus, sapientiam; contra ruditatem, intellectum; contra præcipitationem, consilium; contra ignorantiam, scientiam; contra pusillanimitatem, fortitudinem; contra cordis duriciem, pietatem; contra superbiam, timorem. Septem itaq; hæc Spiritus

*lib. 2. moralit. c. 26.**st. 7.*

us S. donz, sunt nobis arma offēsiua, & defen-
siua, quæ nobis Spiritus S. præbet, aduersus
præcipuas radices tentationum, quæ vitam
Spiritualem oppugnant, vt expugnent.

PRIMO, aliquæ tentationes procedunt
nobis ex rædio quodam, & paruo appetitu,
quem ad res Dei habemus, quæ appellatur
STULTITIA: eò quòd caro, non solùm re-
bus Spiritus non delectetur, sed nec vllum sa-
porem inueniat, nec res æternas æstimer: ide-
oque rædio quodã earum affecta, eas negligit,
& conuertit se ad sensuũ delicias quærendas;
sicut Filij Israel rædio affecti ex quotidiano
vsu Mannæ dicebant: *a anima nostra iam nau-
seat super cibo isto leuissimo; & suspirâtes dice-
bant, b recordamur pisciũ, quos comedebamus*
*in Aegypto gratis; in mentem nobis veniunt cepa
& allia &c:* Contra has tētationes armat nos
Spiritus Sanctus dono SAPIENTIAE, quo
suggerit nobis rationes, quæ nos afficiãt ad bo-
na cęlestia, ponēs nobis in illis suauitatem; in
terrenis verò rebus fastidium. Quod ipse &
potest, & solet in vno momento efficere, quã-
do eam gratiam nobis vult facere, & nostra
necessitas pro ea clamar.

ALIAE tentationes proueniũt ex RVDI-
TATE & obscuritate, quam in rebus fidei
habemus, ex qua oriuntur dubia, perplexita-
tes, nebulæ, diffidentia, torpores tam in cre-
dendo, quàm in sperando, & in operando.
Contra quas fauet nobis Spiritus Sanctus do-
no INTELLECTVS, mittens in Spiritum

S 2 nostrum

I.

a Numer.

21. 5.

b Num. 11. 5.

II.

nostrū illustrationes, & lucis radices, qui nebulas illas dissipent, & pacem nobis, gaudiumque in credendo adferant.

III.

ALIAE tentationes superant nos, quia in rebus nostris indiscreti, & PRÆCIPITES sumus, siue ob nostræ prudentiæ exiuitatem, quæ nõ inuenit viã & rationem benè se ab eis expediendi; siue quod nos repētè & imparatos inuadāt, nec tempus nobis dent ad cogitandū, & statuendū, quid esset faciendū. In quib⁹ casibus, subuenit nobis Spiritus S. dono CONSILII, inspirans nobis singularissimã prouidentiam medium; quod ad eas vincendas adhibere oporteat, sicut inspirauit Iosepho, *ut c. Genes. 39. relicto in manu fæminæ pallio, fugeret ex illa 12.* occasione, ne in ea periret.

IV.

QUARTO cõtra tētationes, quæ nos possunt ad terrã dei cecere, propter IGNORANTIAM, fraudem, obliuionem, aut inaduententiam, subuenit nobis Spiritus Sanctus dono SCIENTIÆ, illustrās nos inspirationibus suis, ut Satanæ astutias, mundi fraudes, & carnis deceptiones agnoscere possimus, suggerens nobis veritates aptissimas, ad illas vincendas, & magna suauitate inducens ad easdem amplectendas.

V.

ALIIS TENTATIONIBUS vehementioribus succumbimus EX IMBECILLITATE ANIMI, quando ita nos premunt, ut, nisi faciamus quod est lethale peccatum, amissuri simus bona fortunæ, honorem, aut vitam, aut graue aliud incommodum subicuri. Et cõ-

subuenit

Subuenit Spiritus Sanctus dono **FORTITVDINIS**, corroborans suo impulsu cor nostrum imbecille ac timidum, & nos animans, & impellens ad quoduis temporale detrimentum ferendum, ut æternum euadamus: sicut adfuit Susanna, & gloriosis Martyribus in suis periculis.

EX DVRTIE nostri cordis procedit, ut proximis nostris non compatiamur; nec moueamur, ad illis benefaciendum, nec tolerandum, si quid nobis inferant mali; nam tunc potius erumpunt iræ, impatientiæ, iniuriæ, iniusticiæ, vindictæ, crudelitates, contra quas nos adiuuat Spiritus Sanctus dono **PIETATIS**, emolliens corda nostra tactu suæ internæ inspirationis, & mouens nos, ut misericordiâ exhibeamus in occasionibus, quæ ad ultionem nos prouocant.

DENIQUE aduersus tentationes, quæ oriuntur ex superbia, arrogantiâ, ambitione, vanitate, armat nos idem Spiritus Sanctus dono **TIMORIS DEI**, immittens sua illustratione, aliqua sensa veritatum, quæ altos nostros Spiritus & temeritatem reprimant, faciantque nos expauescere, ad tremenda & secreta iudicia Dei, & humiliet, ac dissoluat rotam nostram vanitatis.

IN HIS itaque omnibus casibus perpendam, meæ necessitatis magnitudinem, & horum auxiliorum efficacitatem, & alterum cum altero conferens, gloriam Spiritui Sancto dabo, quod adeo beneuola prouidentia, prouiderit tam efficacia Antidota ei, qui tantoperè illis egebat: quare quâdocunque tali aliqua

VI.

VII.

entratione pulsabor, mox ad ipsum Spiritum sanctum recurram, petens necessarium auxilium, siquidem in illum finem, hæc nobis obulit dona. O Spiritus Sanctissime, gratias tibi ago, ob arma a deo commoda, mihi contra crudeles meos hostes concessa; & ob tuam curam, qua moues me, ut ab eis me expediam. *Domine illuminatio mea, quem timebo? Dominus protector vitæ meæ; à quo trepidabo? Domine Domine iuxta te, & cuiusuis manus pugnet contra me. Dominus mihi adiutor, & ego contempsum sperniam inimicos meos: impulsus eversus sum, non caderem, & Dominus suscepit me. Præueni me Domine, Sanctis tuis inspirationibus, ne in malis meis submergar miseris.*

PUNCTUM III.

CONSIDERANDVS tertio est modus quo Spiritus S. septem his donis adiuvat nos, ad comparandas virtutes in altissima perfectione, siue illæ sint vitæ actiue, siue contemplatiue

I.

*S. Thom. 2.
2. q. 8. a. 6.*

PRIMUM tribus illis donis **INTELLECTVS, SAPIENTIAE, & SCIENTIÆ**, adiuvat nos in operibus vitæ contemplatiue, lectio, oratione, meditatione, & contemplatione, suis nos inspirationibus mouens, ad eas diligenter & exactè habendas. **DONO INTELLECTVS** perficit nos in cognitione mysteriorum nostræ fidei, suis nos illustrationibus adiuuans, ut ad secreta & intima, quæ in illis latent, penetremus tanta certitudine, ac perspicuitate, ut ea videremus; ex quo plurius proueniunt

d Psal. 26. 1.

e Iob. 17. 3.

*f Psal. 117.
7. 13.*

dirationū profundarum & subtiliū quas ipse Spiritus S. infundit, quibus *a in meditatione ex ardescit ignis affectuū in corde.* **DONO SAPI- ENTIÆ**, perficit nos in cognitione Dei, & excellentiarum & attributorum eius, omniū que rerum, quæ ad ipsius Diuinitatē spectant, magnā Diuinarum rerum æstimationem cum ingenti sapore & dulcedine; in earum cognitione imprimendo, quarum gustu & experiētia perficitur magis ipsa cognitio, & eleuatur Spiritus ad accensos actus amoris Dei, & vni- tionis cū ipsius bonitate. **DONO SCIENTIÆ** perficit nos in cognitione rerum creatarum, suis nobis in spirationibus verum imprimens iudiciū, de eis faciendū, tum ratione eorum, quæ à Deo habēt; tū eorum quæ habēt à se ipsis; ex quo oritur, vt propter hanc **SCIENTIAM**, *b arbitremur om- nia vt stercora, vt Christum lucrifaciamus.*

SED QVONIAM oratio, vt sit perfecta, ad praxim debet accedere, & nō in sola cogniti- one & affectu sistere, sed fructū adferre in be- nē propositis & excellentibus operibus; ideo dono *Cōsiliij* perficit cognitionē rerū particu- lariū, quas nobis proponere debemus, vt quæ Deus iubet, exequamur; & hac ratione, adiu- uat nos Spiritus S. in oratione mērali; absq; cu- ius fauore, erit illa vaga, arida, & parū utilis. *c Ecclesi 4. 6. S. Bonauēt. de septem itine. praci- pue dist. 5. nota. 2.*

II.

spiritum
um auxi-
obis ob-
ratiasti-
i coner-
tuam cu-
ediam,
o? domi-
o? e Per-
us pug-
Ego
sus sum-
eueni-
ous, de-

moda
is adiu-
sima pe-
sue co-

ELLE
r IA
ux, leti-
templi
ens, ad
o IN T
one my-
rationi-
quæ in
ine, at-
eniunt
dica-

a Psal. 38 4.

II.

III.

b Philip. 3. 8.

IV.

c Ecclesi 4. 6.
S. Bonauēt.
de septem
itine. praci-
pue dist. 5.
nota. 2.

& inconstantiam, nisi Spiritus Sanctus, hominem visitans, illum suis inspirationibus colligat atque dirigat. Quare, cum ad orationem accedo, orandus mihi est Spiritus Sanctus, hanc ut mihi gratiam tribuat, dicens illi; O Diuine Spiritus, qui doces orare gemitibus inenarrabilibus, visita me hisce donis, & iuuua tuis illustrationibus; ut intellectus meus, Sanctas proferat cogitationes, voluntas affectus accensos, & reliquæ potentia, ad operum excellentia permoueantur. Amen.

III
S. Thom.
1.2. q. 63 a. 4

DEINDE perpendam, eundem Spiritum Sanctum, tribus illis donis PIETATIS, FOR-
TITVDINIS, & TIMORIS DEI, nos perficere in operibus vitæ actiuae, erga nostros proximos, erga nos ipsos, & erga Deum Dominum nostrum.

V.

Nam dono PIETATIS, perficit nos in operibus, erga nostros proximos præstandis, imprimens nobis Spiritum filiorum erga nostros superiores, & matris erga inferiores, & Spiritum commiserationis erga æquales; ut in visceribus charitatis, succurramus omnibus indigentibus & necessitatibus corporis & animæ, huius præcipue, eò quod sint maioris momenti.

VI.

Dono FOR-
TITVDINIS perficit nos, in nobis ipsis, fortificando imbecillitatem carnis nostræ, eiusque timores reprimendo, & nos ad egregia & gloriosa Diuini obsequij opera permouendo, omni humano timore seposito.

VII.

Dono TIMORIS, perficit nos in ordine

ad Dominum Deum nostrū, imprimens nobis Spiritū reuerentiæ & demissionis; ita ut nos ipsos in eius conspectu, nihili ducamus, sed gloriā ipsi demus pro omnib⁹, quæ hisce donis adiuti præstamus; siquidē quidquid illud est, ab ipso habemus; & hac ratione nos impellit ad sequendū consiliū illud sapiētis; *in omnib. operibus tuis præcellēs esto;* & interdū ad altissima quædā & extraordinaria mouet, ut extraordinariā etiā donet nobis sanctitatem.

ULTIMO considerabo, donū CONSILII esse instar solis, in medio horum septē celestiu planetarū, præferens nobis lumē, circa agenda in operibus vtriusq, vitæ, actiuæ & cōtēplatiuæ, ut rectē eligamus, quæ magis expediunt; modūq; locū, & tempus ea exercēdi: & quoniā res interne valdē sunt secretæ, possūt que in eis magnæ esse fraudes, e *transfigurante se Sathana in Angelū lucis*, subuenit Diuinus Spiritus dono CONSILII, ut sine fraude, veritatē quæramus, & occurrat nobis. Sed quoniam nemo sibi sufficiens est, inspirat nobis hoc dono admirandū quoddā consiliū, ut scilicet proprio consilio nunquam fidamus, sed recurramus ad eos consiliarios, quos ipse in sua Ecclesia constituit, iuxta illud Sapiētis, *si cor boni consilij statue tecū; non est enim tibi aliud pluris illo; credens, quod anima viri Sancti enunciat aliquādo vera, quā septē circūspectores, sedētes in excelso ad speculandū.* Et quoniā hoc ipsum est donū, & magna gratia Spiritus Sancti, tale cor boni consilij inuenire, & habere

d Eccl. 33.
23.

S. Thom.
2. 2. q. 52.

c 2. Corint.
11. 14.

f Eccl. 37.
7.

Cassianus
coll. 16. c. 11
§ 124

cor docile, ad eius consiliū sequendū, vtrum-
que hoc donum ab illo petam, dicens; O Spi-
ritus Sanctissime, à quo gratiæ cunctæ proce-
dunt in bonū vniuersæ Ecclesię, inspira confi-
liarijs meis consiliū quod mihi dent; mihi ve-
rò tribue cor docile, illudq; conforta, vt illo-
rum consilium sequar.

Prædictorum conclusio.

EX PRÆDICTIS in hac & proxima
Meditatione, tria firma animæ decreta
concipiā, quæ simul sunt apta media ad solici-
tandū, & obtinendū frequentes Spiritus San-
cti inspirationes, & vsum septem prædicto-
rum donorum, in ea perfectione, quā diximus

I.

PRIMUM decretum siue propositum est
plurimum confidere de bonitate & liberali-
tate Spiritus Sancti, quod sit mihi hanc gratiā
facturus, quantumuis imbecilli, ignaro, & ad
malum propenso: nam iustis omnibus cuius-
cunque sint status & conditionis, ipse com-
municat hæc dona, desiderans tamen, ne otio-
sa maneant. Et sicut *quatuor illa Ezechielis
animalia, quæ habebant vultus hominis, leonis,
bouis & aquilæ*, etiamsi adeo in naturalibus
differrent, & vnumquodq; coram facie sua
bularet, vbi tamen erat impetus Spiritus, simul
eodemq; passu velocissimè gradiebantur, se-
quentes alis sibi concessis, ipsius Spiritus im-
pullum; ita etiam magno ingenio præditi &
eruditi, tanquā aquilæ; generosi verò & ro-
busti, tanquam leones, & qui ratiocinatione
valent, sed constitutione sunt debiles, tanquam

*a Ezechiel.
1.10.*

homi-

homines; & deniq; rudes & laboratores, sicut boues, possunt eodem passu in spirituali vita ambulare, & ad perfectionis eius culmē peruenire, alis subuecti virtutum & donorum, quæ Spiritus Sanctus illis communicat, sequentes impetu feruētis inspirationis. O Spiritus Diuine, siquidem non vis talenta tua esse otiosa, & pigrum ac nequam seruum castigas, qui ea defodit in terram, exerce in me dona, quæ mihi misisti, ad ea me opera excitans & mouens, quæ tibi maximè placent.

SECUNDUM propositū siue mediū est frequentare optimo, quo licebit modo, illa exercitia, in quib; Spiritus S. suas inspirationes cōmunicare solet: quia talia exercitia ex se illā vim habēt, vt ad easdē inspirationes nobis cōmunicādas eū prouocent; quæ exercitia propterea possumus, vt in libro Iob dicitur, *quasi*

venas susurri Dei appellare; aut, vt ait S. Gregorius, *aqua ductus*; per quos Diuina inspiratio venit in animam. Sunt autem hæc exercitia; *lectio* piorum librorū, & *auditio* concionū (nā in his solet inspirare lucē eius, quod legitur, vel auditur) *oratio*, & *meditatio*, in quibus cū Deo colloquentes, eundē ad loquendū nobiscum prouocamus; *sacra cōmunio*, & *sacrū missæ*, in quibus est ipsemet Christus, qui has inspirationes nobis promeruit, & simul cum Spiritu Sancto eas largitur. Et interdum erit vtile, modum illum orationis exercere, qui est per respiraciones, cuius facta est mentio in Introductione huius operis; cōiungendo

vide-

II.

b Iob. 4. 12.
S Greg.
lib. 6. c. 19.
Et 20. causa
rū origines
quibus affi-
ratio Diui-
na ad mentē
ducitur.

Introductio
nis §. 6.

videlicet singulis respirationibus affectum aliquem, aut suspirium, ex amore & desiderio, nunc Deum videndi, nunc nos liberos & expeditos à tantis miserijs.

III.

*S. Bern. ser.
a. de pen-
tentiâ. Da ho-
morem Deo
E age reue-
rentiâ Spi-
ritus San-
cti, cuius
vox sonat
in aeribus
etis.*

*c Cant. 4.
16.*

*S. Bern. ser.
51 in Can-
tica.*

*S. Aug. in
solilo. c. 18.*

TERTIUM propositum siue medium est, gratias serò agere, ob quodcunq̄ue horum donorum, quod Spiritus Sanctus nobis communicauerit; iudicantes nos indignos, in quod illud conferatur; simul verò exactè implentes, quod nobis inspirauerit, siue illud pertineat ad vitam actiuam, siue ad contemplatiuam: magnaque quiete, sensis illis fruentes, quæ Diuinâ suâ luce nobis communicauerit; nam, qui gratum se exhibet pro inspirationibus & beneficijs acceptis, quibus etiam obsequenter utitur & operatur, multo maiora recipiet in futuro. O Purarum animarum sponse, qui dixisti, *c Surge & abi Aquilo, & ueni Auster, perfla hortum meum, ut eius arbores afflent fragrantia aromata:* Expelle ex animâ mea Aquilonem illum, ventum ingrati tudinis & superbiæ, qui exsiccat fontes, & pluuias dispellit ingentium tuarum misericordiarum; mitte verò super me Austrum feruentium inspirationum, ut animæ meæ potētis, afflent multitudinem fragrantium operum, quæ Diuinis tuis oculis placeant; & meis proximis adferant utilitatem, quibus ascendam de virtute in virtutem, donec eo perueniam, ut te videam in Sancta Sion in æternum. Amen.

MEDI-